

Chiro Aktivo Presenteert:
Kampaktiefre

Voorwoord

Yow yow yow yow!!!

Alles kits met de mannen van de chiro? Met de leiding gaat alles super! Ze zijn namelijk al druk in de weer met de voorbereidingen van het megaspektakel dat plaats vindt eind juli! Ja hoor, we hebben het hier wel degelijk over het mega-coole, bère-sjieke, zotter-dan-zotste... Chirokamp! Maar voor we kunnen vertellen wat we allemaal gaan uitspoken daar in het verre Neeroeteren, zullen we eerst eens terugkijken op het voorbije jaar in onze gloednieuwe editie van het **kampaktiefke**.

Dus neem er zo'n grote ligzetel of strandstoel bij en **enjoy!**

De leiding

Woordje van de proost

Hallo boy's,

de zon staat weer hoog aan de hemel.
de lucht lonkt ons naar buiten.
het bloed kriebelt in onze aderen :
DUS : we kunnen niet meer binnen blijven.
het bivak lonkt, Neeroeteren lonkt naar u en naar mij .

Dagen voor het opsnuiven van boslucht, van spelen in 't zand, van worst eten met appelmoes, van bleinen op mijn voeten, van duikelen in mijn slaapzak en door mijn veldbed zakken. Het zijn de jaarlijkse geestige en nare kampervaringen.

Maar er is ook die hechte vriendschap, het uittieren van de pret, zich verkleeden om onherkenbaar te zijn, van eucharistie vieren en zingen aan tafel, van spelen met water en luisteren naar de regen op het dak of op de tent.

Het zijn zoveel kleine dingen die het leven op kamp prettig, aangenaam en onvergetelijk maken.

MAAR, JE MOET ERBIJ ZIJN!!!

We hebben hectaren bos, kilometers wandelpaden, een prachtige speelweide, een paardemanage.

We hebben een enorm sterke leidingsploeg,
er is de fantastische kookploeg die NOOIT iets laat aanbranden,
we hebben lucht in overvloed,

we hebben ... ja, we hebben alles om content te zijn.

We hebben ook nog God, die mee wil en erbij wil zijn.

Hij zal zorgen dat alles goed en ordentelijk verloopt, tenminste als wij het Hem vragen.

Daarvoor willen we eens bidden.

Zo maken we een afspraak in Neeroeteren, op de kamplaats DE START.

Wie goed start zal veelal goed eindigen.

Dus : met jou erbij en al je vrienden kan het niet mislukken.

We maken er SAMEN 10 toffe dagen van.

En ken je al het kampthema?

De leidertjes hebben er weer iets geweldigs van gemaakt.

Nog nooit gezien, nog nooit meegemaakt, alleen in Neeroeteren te beleven.

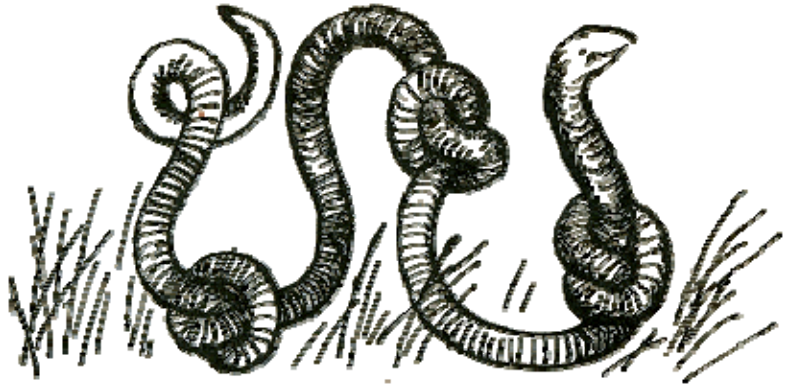
Daarom ... tot DAN !!!

André Windels, proost.

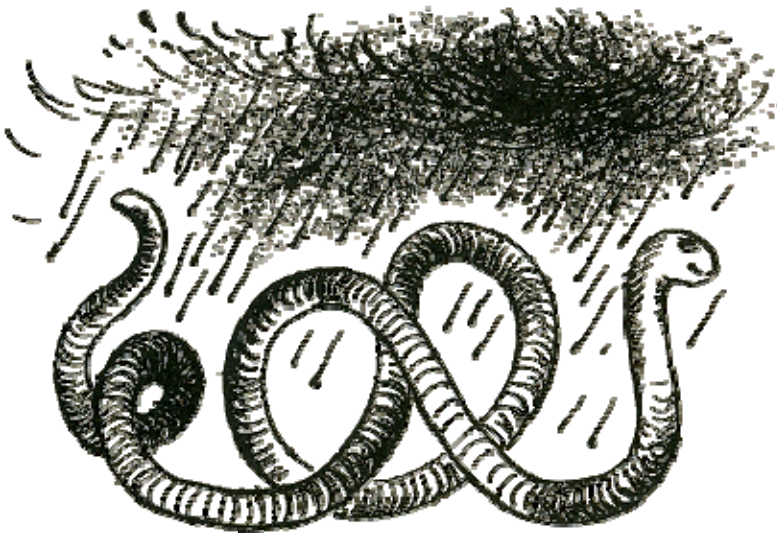
Bezinningswoordje

De regenworm

Een reuzelange regenworm,
die sprak: ik ben vandaag uit vorm,
want waar ik kruip of sta of zit,
ik merk dat ik vol knopen zit,
hetgeen mijn kronkelen verhindert
en mijn bewegingsvrijheid hindert.

Ik weet de reden daar wel van:
't wil maar niet regenen - en dan
verliest een regenworm de hoop
en raakt al piekerend in de knoop.

Maar nauwelijks had hij dit
verzucht
of het werd donker in de lucht
en 't regende opeens enorm,
het was een echte regenstorm.

Hè, hè, zei toen de regenworm
ik kom warempel weer in vorm.
Hetgeen bewijst (en ik schaam
me dat
ik zelf de moed verloren had):
al zit je nog zo in de knopen,
blijf steeds op de ontknoping hopen!

Spel Ribbels & Speelclub: De dief met de blauwe kousen

Op een mooie zondagnamiddag was de speelclub weer van de partij om er een ferme lap op te geven. We gingen met z'n allen naar de zoo gaan en de tickets waren zelfs al geregeld en in een enveloppe gestoken. Het toeval lukte dat deze enveloppe verdwenen was! Tot ieders grote verbazing zagen we een man gekleed in het zwart en met blauwe kousen wegrijden op een fiets en we konden ook zien dat hij iets in zijn hand vasthad. Dit kon wel eens de dief zijn! Als de bliksem liepen we er achterna, maar tevergeefs... De vogel was al gaan vliegen, of beter: de dief was al gaan fietsen! Toch besloten we om niet op te geven en onze zoektocht naar de gestolen tickets verder te zetten. Na een lange tijd wandelen en zingen, kwamen we aan de kerk. Ten einde raad vroegen we aan een klosjaar, die op de trappen voor de kerk lag te slapen, of hij iets had gezien... Misschien kon hij een tip geven over de dief! De klosjaar was echter niet al te happig op onze vraag en pas na lang aandringen wou hij wel iets zeggen op voorwaarde dat we wat spelletjes speelden. Hij had daar namelijk enorm veel behoefte aan, aangezien hij zo eenzaam is en zich iedere dag steendood verveelt.

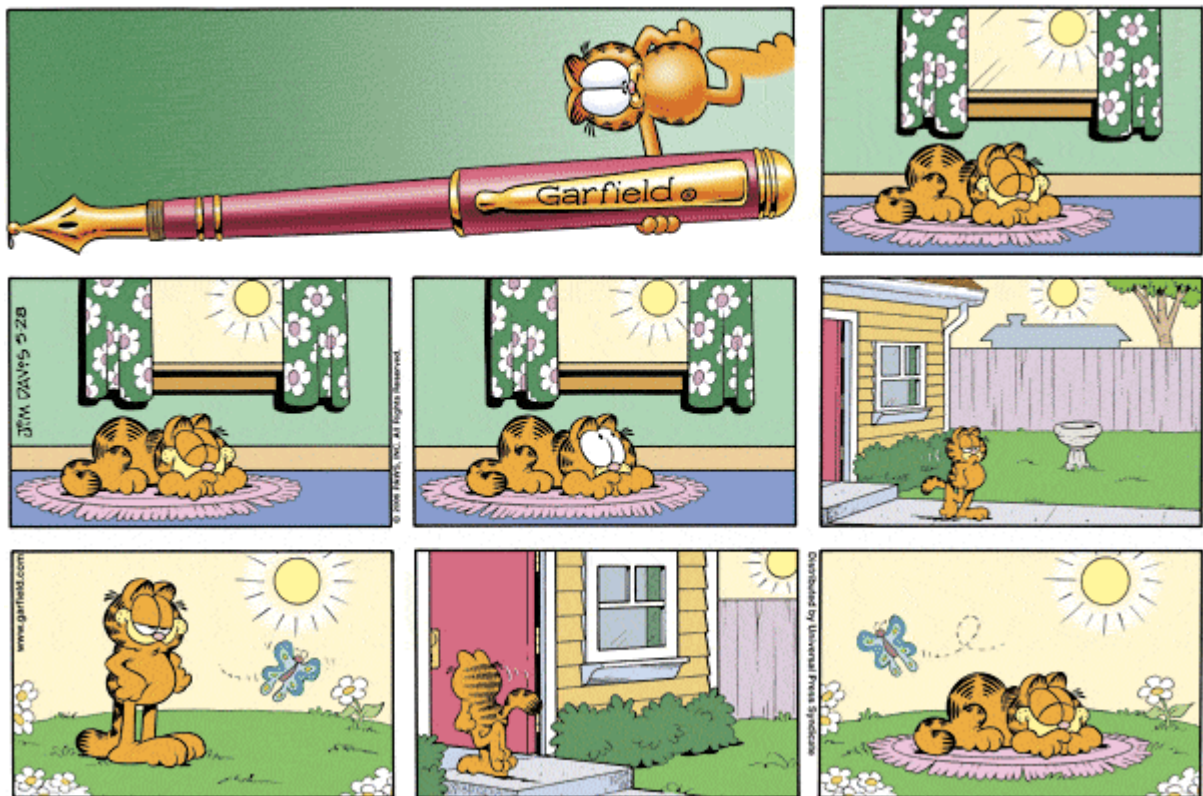

Na enkele spelletjes, was de klosjaar een gelukkig man en zei hij met plezier wat hij had gezien: "een man in het zwart, met blauwe kousen en een enveloppe in zijn hand had hem de weg gevraagd naar het speelplein...". Toen de klosjaar te horen kreeg dat het wel eens een dief kon zijn, kreeg hij zin in een avontuurtje en vroeg de stoere speelclubbers of hij mee mocht met hen. Natuurlijk mocht hij dat, want misschien kon hij de dief beter herkennen en met meer mankracht hadden ze ook meer kans om hem te klissen. Uiteindelijk trok de bende naar het speelplein, in de hoop daar de dief te vinden. Eenmaal aangekomen, kamden we het hele plein uit, maar zonder resultaat. Plots sprong

de dief met de blauwe kousen uit een struik en zette het op een lopen! Maar ditmaal zou hij niet ontkomen en na een helse achtervolging kregen we hem te pakken. Hij bood eerst nog wat tegenstand, maar uiteindelijk gaf hij zich gewonnen en bekende zijn diefstal. Hij gaf de enveloppe met de tickets terug en bood zijn excuses aan. Daarna zijn we met z'n allen naar het heem teruggekeerd en hebben we daar nog wat leuke spelletjes gespeeld!

Wat een spannende namiddag was dat zeg!

Julie leidertjes: Pattyn, Goempie, Dieter, Wemelho en Speele)

24-uren van ribbels en speelclub

Het was maart toen alle ribbels en speelclubbers uitgenodigd werden om mee te gaan op onze 24-uren. Door van zaterdag 17u tot zondag 17u met onze mannen op stap te gaan, willen we ze eens laten proeven van een echte dag op kamp.

Rond kwart voor vijf kwamen de eerste enthousiastelingen al aan in Vogelsang, waar we zouden overnachten. Buiten stonden drie officieren hun op te wachten en eens binnengekomen werd iedereen nog eens gekeurd door de kolonels die moesten toezien dat iedereen de opleiding zou aankunnen. Want dat zou het worden: een ganse dag opleiding tot dappere soldaten! Iedereen werd naar boven gestuurd met zijn bagage om uit te pakken en zich te installeren. Wanneer iedereen een bed gevonden had, kon de opleiding beginnen. En toevallig of niet had iedereen zijn soldatenpak bij zich. Volledig uitgedost konden we er dus aan beginnen. Met luide stem bevalen de kolonels iedereen naar buiten. Het was nog een rommelig groepje maar daar zou snel verandering in komen. We leerden hen in formatie staan en toonden hoe ze de kolonels moesten groeten. Na een tijdje oefenen stond iedereen op zijn plaats. Voeten bij elkaar, veters geknoopt, kin omhoog, handen op de rug... We konden gaan marcheren. Onder luid geroep zette de lange rij zich al marcherend in beweging. De kolonels waren streng, iedereen moest in de pas lopen en wie niet horen wilde, moest voelen. Een paar soldaten mochten hun armspieren al trainen door enkele keren te pompen. Wanneer iedereen alles goed onder de knie had, konden we gaan eten. En net zoals in het echte leger moesten de soldaten eten uit gamellen. Er stond heerlijke spaghetti op het menu en het heeft gesmaakt! Bedankt kokjes!

Wanneer de afwas gedaan was, konden we beginnen aan de eerste missie van de opleiding. Het werd een heuse bestorming in het bos. En aangezien het al goed donker begon te worden, deed iedereen zijne pielelucht mee. Deze zou nog goed van pas komen. De officieren en kolonels zouden hun kamp verdedigen dat zich diep in het bos bevond. In hun kamp hingen een hele hoop kaartjes met daarop de eigenschappen van een goede soldaat. Deze moesten ze proberen te bemachtigen. Dit ging echter niet zonder slag of stoot. De kolonels mochten de soldaten terugsturen telkens ze iemand zagen en aangezien onze soldaten nog niet erg geoefend waren, werd er regelmatig eentje teruggestuurd. Het was een heen en weer geloop, gesluip en gekruip van jewelste in het bos maar uiteindelijk moesten de kolonels zich gewonnen geven. De soldaten hadden hun eerste missie volbracht en daar waren ze heel tevreden over. Het was al laat geworden en hoe dapper onze mannen ook mogen zijn, ze werden een voor een moe. Alle soldaten werden naar de slaapzaal gestuurd en na een laatste inspectie van de bedden mocht iedereen gaan slapen. Het was al gauw stil want het was een zware avond geweest. De wekker van de

kolonels stond op klokslag acht uur, maar de soldaten waren echter al veel eerder paraat. Rond zes uur kwamen de eerste geluiden al vanuit de slaapzaal. Van het gefluister kwam gebabbel en toen er ten slotte luidkeels gezongen werd, besloten de kolonels om hun manschappen tot de orde te roepen. Iedereen werd aan de ontbijttafel verwacht waar een smakelijk ontbijt te wachten stond. Na een bezoekje aan de wastafel snelde iedereen naar buiten om in formatie te staan. De ganse voormiddag stond een zware conditietraining op het programma waarin onze mannen getraind zouden worden tot stevige soldaten. Onder andere werd een partijtje touwtrek gehouden tussen de kolonels en de soldaten. De zeven kolonels rolden even met hun spierballen en trokken uit alle macht aan het touw, maar tot hun grote verbazing waren het de 25 soldaten die hen meesleepten. Grote vreugde natuurlijk bij de soldaten. Verder moesten de soldaten nog proberen om 'den berg' te bemachtigen. Dit begon met alle kolonels boven op 'den berg' en alle soldaten beneden. Het duurde niet lang voor de rollen omgedraaid waren en alle soldaten met of zonder kleerscheuren boven op de berg stonden te vieren. Een poging van de kolonels om de berg te heroveren werd met gemak afgeslagen door de soldaten. Na nog enkele krachtoefeningen, er werd heel wat afgepompt die voormiddag, en enkele zware loopoefeningen werd besloten dat onze mannen hard genoeg getraind waren. Eten geblazen dus! Het was alweer smullen en na het middageten kon iedereen eventjes rusten. Echter niet voor lang, want het was hoog tijd om even echt te ontspannen. We zouden een 'bommeke' gaan rollen in de bowling. Het werd dikke pret, maar het sjouwen met die zware ballen bleek toch vermoeiend genoeg om er helemaal door te zitten. Gelukkig stonden er geen zware trainingen meer op het programma maar konden we met zijn allen nog gezellig naar een opleidingsfilmpje van het leger kijken. Een animatiefilmpje over hoe het er in het dierenleger aan toe gaat. Erna was er nog kort tijd voor een spelletje 'bommeke stamp' maar al vlug was het vijf uur. Het was tijd om naar huis te marcheren.

Hopelijk hebben we jullie warm kunnen maken voor een tiendaags avontuur in het verre Limburg!

Jullie leiders van klein naar groot: Wemelho, Speele, Goempie, Pattyn, Dieter, Turf, Tumor

Een zondagnamiddag bij de Rakkers

Op een zondagnamiddag trokken we met de rakkers naar het crossplein aan de Leie. Zij dachten natuurlijk onmiddellijk dat ze nog maar eens vrij mochten crossen, ze doen dit blijkbaar graag. Maar dat was buiten hun leiderkes gerekend die een zot spel hadden uitgedokterd. Het spel heette zeeslag, omdat het op het gezelschapsspel gebaseerd is. Namelijk zeeslag, int groot.

De rakkers werden eerst in 2 ploegen verdeeld, aangezien je bij een zeeslag altijd een vijand moet hebben, de logica zelve! Daarna kregen ze elk een groot blad, opgedeeld in kottekes. Die gingen van A tot H en van 1 tot 10. De bedoeling is dan dat ze daar hun boten op aanduiden. Tot onze grote verbazing ging dit heel vlot, en werden de boten tactisch opgesteld, slimme gasten, die rakkers.

Het komt er daarna op neer om te raden waar de boten van de andere groep liggen zodat je ze tot zinken kunt brengen. Zo kun je bijvoorbeeld het volgende zeggen: D6. En dan hopen dat je een boot geraakt hebt! Je mag natuurlijk niet zomaar raden. Je moet eerst vechten tegen iemand van de andere groep, en dan liefst ook nog winnen, pas dan mag je een gok komen doen om de boten te raken. Hiervoor hadden we verschillende gevechtstechnieken in gedachten. Dassengevecht, kurkengevecht, chinees worstelen enzovoort. Om het halfuur wisselden we van gevechtstechniek. Wat al die dingen precies

inhouden zullen de rakkers u wel uitleggen. De groep die het eerst alle schepen van de vijand tot zinken bracht, heeft gewonnen. Doordat de boten van 2 kotjes niet zo goed te vinden zijn duurde dit een tijdje. Toen het spel afgelopen was, waren sommige rakkers heel blij, want dit betekende dat ze mochten doen wat ze zo graag doen, namelijk zichzelf en hun stalen ros besmeuren met modder en water en bergjes oprijden (dit eindigt meestal te voet, vélo duwend verder

dutsen). Het naar beneden rijden gaat meestal veel vlotter, de daaropvolgende bocht niet uitvliegen is weer een andere zaak.

Na dat iedereen letterlijk ten einde adem en vuil genoeg was, besloten we terug te keren naar ons heempje om nog een frisse cola of fanta te drinken. Deed dat efkes deugd!

Voor de rest hebben we dit jaar ook nog gevoetbald, gelasershouted, gestrategood, gekerketikkerd, en ga zo maar door.

Gastjes, bedankt voort jaar!

Wij wensen ulle een goe vacance en tot ip kamp éé!!!
Wemelaire, Casaert, Pierre en Mulier

Bedankt ook voor de oud leiders die invielen voor de studentjes onder ons: Marre,
Dolfke, Koennie en Barrie.

Spel Rakkers

Cruisen met de toppers

Weetje nog die topperbende die de straten onveilig maakten? Wel, ze zijn er nog steeds! 1 ding zal nooit veranderen, sommige blijven onafscheidelijk van hun vélo. Dus cruisen we iedere zondagnamiddag met de fiets wel ergens naar toe zodat vooral onze sander zijne vélo niet te veel moet missen tijdens de chiro.

En wat moeten we nu met al die gefrustreerde jonge gasten doen tijdens de examens? Hun geheugen nog beter aftrainen natuurlijk. We speelden het klassieke spelletje mastermind waarbij de 2 ploegen een code van 4 kleuren moesten ontcijferen, onze Big Guy ging er zoals gewoonlijk volledig voor en had na enkele pogingen toch door dat hij 3 juiste kleuren had, hmm, maar waar moeten ze staan?

Er is natuurlijk een voorwaarde om te mogen komen gokken. Per ploeg zijn er telkens 3 leventjes nodig om 1 hok te wagen. Die leventjes moeten ze winnen van de andere ploeg. Dat moeten ze doen door met een doekje op een gebonden is met smeren (de ene rood en de andere ouders gemerkt zullen daarmee iemand ploeg te tikken.

stok dat aan hun middel verf in te ploeg met met wit zoals de ongetwijfeld hebben) en van de andere

De toppers zijn kamp voor een sommige probeerden om die stok vast te hangen... oei,oei,oei

ook ingeschreven op cursus handigheid, want zoals

Zo moest de hele ploeg wachten op Mabbe omdat hij een "superconstructie" aan het maken was. Maar het ging dan uiteindelijk toch.

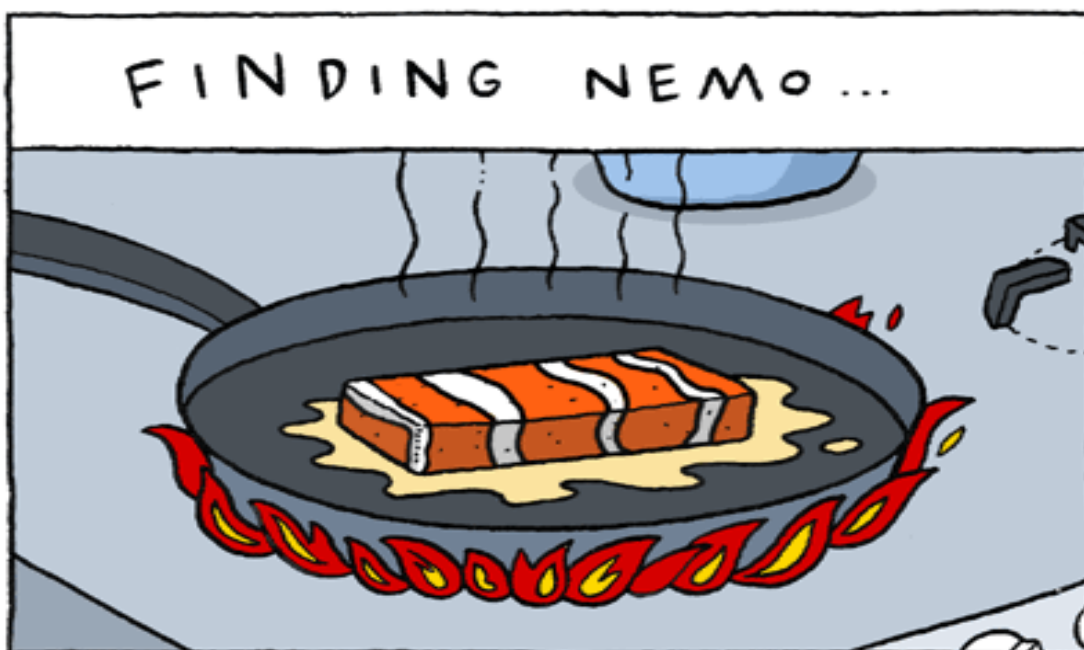
En wat dacht je, die avond werd er voluit met verf gesmeten en geprutst om iedereen zo wit of rood mogelijk te krijgen. En hoe kon het ook anders, toevallig liepen de meisjes van chiro Kris Kras op het zelfde terrein en die kregen natuurlijk ook een lading verf te verduren. Maar ze kwamen terug met een mengeling van bloem en water waarbij de toppers niet mochten onderdoen natuurlijk. Gelukkig zitten we met rappe gasten bij de toppers en was het praktisch onmogelijk om ons te raken.

Om de avond af te sluiten en om ervoor te zorgen dat ze hun energie toch goed kwijt zijn geraakt ronden we af met een matchke voetbal tegen de meisjeschiro waarbij we oooooooo zoveel tegenstand hadden dat ze zelf Arne niet wilden om bij hun te voetballen, hmm zouden zijn charmes uitgewerkt zijn? Niet opgeven Arne je kan nog altijd je haar zoals Mabbe kleuren, de meisjes vonden het in iedere geval wel mooi...

Bedankt gasten voor een zalig, machtig, wicked, geschift, totally cool jaar en we gaan der een zot kamp van maken!! Prepare yourselves !!!

Ulder leiderkes

PJ, Heintje en Wouter

WEEKEND VAN DE TOPPERS

Op vrijdag 11 mei stonden weer heel wat rugzakken bol bij de toppers, want ze mochten er nog eens op uit met die toffe bende dat ze tot nu toe al het hele chirojaar vormen.

Omstreeks 20 voor 7 's avonds kwamen de eerste niets vermoedende toppers aan bij het heem. Mat natuurlijk hun grote vragen? Est verre da we gaan, Zin min banden goe opgepompt, Sta minne zak nie te skeef op min stane?

Na deze allemaal feilloos te hebben beantwoord en zo nodig ier en daar wa bijgestuurd te hebben konden we vertrekken naar ons hotel. (De naam van dit hotel wordt later wel duidelijk).

Gelukkig zat het weer mee en konden we zo goed als droog toekomen in hotel: 't lang gaes gelegen te Heesterd. Er was maar één probleemke 't was een hotel zonder bedden gelukkig waren onze toppers daarop voorbereid. Want ze hadden allemaal zelf hun luchtmatras of veldbed meegebracht op hun fietske.

Terwijl ze zich mochten installeren in hun privé room zagen ze een ongelooflijke verrassing de oprit oprijden. Oooh nee en Oooh yes klonk het in de kamer. Want daar kwamen +-20 meisjes af . Die ook op weekend was en geen slaappleats vonden gelukkig zijn wij natuurlijk zo gastvrij om ze heel het weekend bij ons te laten intrekken. Na wat kennis te hebben gemaakt met elkaar(vooral vocaal). Begonnen hun maagjes te knorren en mochten ze gaan aanschuiven in het restaurant van Turf, Quirine, Wardje, Tine, Wemelho. Deze 5 hadden lekkere hotdogs klaargemaakt voor iedereen zo veel ze maar wilden. Na het eten werd 1 jongen bij 2 meisjes gestoken. Deze jongen moest de meisjes beschermen tegen het onheil dat hen te wachten stond tijdens de pijlenvolg. Iedere jongen smeeet zich volledig in de gracht voor de meisjes, nietwaar Sanderke?

Iedereen dacht al aan slapen van de youngsters maar helaas ze hadden niet op de vindingrijkheid gerekend van onze leiding want de meisjes moesten het opnemen tegen de jongens. Om een kaars brandend te houden. Nadat we geen kaarsen meer hadden mocht iedereen in hun slaapzakje kruipen. Zodat ze de volgende dag weer fris en monter aan de harde chirodag konden beginnen.

Die ochtend werden de topperkes en de tipperkes gewekt door Eintje omstreeks 3.00 ... Het ging er weer luidkeels aan toe dus werd er vlug een afval raceke in elkaar geknutselt alleen pech het moest op blote voeten gebeuren. Maar niemand heeft er van afgezien integendeel ze zijn er van versterkt. Toen mochten ze nog 4uurtjes en een half slapen, zalig.

De zaterdagochtend stond er voor beide afdelingen een apart spel op het programma de jongens maakten een verhaal om een strip te maken de meisjes deden woosypelletjes.

Herbert liet zich helemaal gaan in het schrijven van deze tot nu toe goud behaalde stripreeks. Over een pact van de duivel met heel wat louche toestanden met onder andere: meisjes van plezier en maffiosie die een belangrijke rol spelen in het grandioze verhaal. Na al dat geschrijf hadden onze sportiefste jongens toch wel wat nood aan iets actiefs. Zo geschiedde de nieuwe sport slidingbal je mag de bal alleen maar raken wanneer je een sliding uitvoert. Al zeg ik het zelf de max en gelukkig geen gewonden. Na al dat gesleer knorden de maagjes weer luider dan de meeste hun spaarvarkentjes. Gelukkig stond de voltallige kookploeg al klaar om deze maagjes te vullen met gyros en rijst.

De namiddag werd gekleurd door het zonnetje en wouter zijne megasjieke kodak (dat ie van Wemelho nen keer mocht bezigen). De strip werd ineengestoken met heel wat hilarische standjes van Devo, Stijn, Arne, Ian,... kortom van iedereen deze noem ik nu op omdat ze zo kluchtig ip de foto staan en geloof me da beeld vergeet ge nooit meer. Wie de strip nen keer wil lezen kom keer langs in et heem of vraag et ké an de huidige toppers.

Rond 16.00 stond er opnieuw zo een zalig spel op het programma (da zijn de die tegare met de meisjes). Het was 1 tegen allen. Waarbij 1 de leiding bedoelt wordt, en waarbij allen de leden wordt bedoelt.

De leden moesten samen 10 opdrachten kunnen vervullen en ze kregen tijd tot 19.00h. De opdrachten waren:

1) Maak een windvlieger met het materiaal da ge krijgt: 2 stokken, touw en plastic .(niet gelukt)

2) Zoek de zerk van George Callens op het kerkhof.(gelukt)

3) Sta met 10 personen bij een poes op de foto .(Gelukt)

4) Maak een katapult om een ei 5 meter ver te laten skieten.(gelukt)

5) Vang dat ei op zonder dat het breekt en je mag je handen niet gebruiken.(Helaas Herbert niet gelukt).

6) Maak een dansje op het nr. arabi (net binnen de tijd gelukt)

7) Schrijf de tekst van het nr. arabi voluit (gelukt met hulp van de kokjes)

8)Maak een zandkasteel van 1meter op 1.50 meter met een figuur erin gesculpteerd(meer dan groot genoeg, en het zag eruit als een dromedarisachtig iets, gelukt dus)

9)Maak een klerenketting over de lengte van het hele veld.(gelukt nadat iedereen in zijn ondergoed stond)

10)Verwissel gedurende 20 seconden van schoenen met elkaar.(gelukt met heel wat pijnlijke voeten maatje 35 is toch iets te klein.

Zodus de leiding moest niet in hun ondergoed koprollen over de totale lengte van het veld en de leden hadden Helaas hun weddenschap verloren.

Na al dat denk- en knutselwerk kregen we natuurlijk weeral honger njammie spaghetti zoals alleen Aktivo die kan maken, overheerlijk dus.

Die avond stond Het ongelofelijke swingpaleis op het programma. Gepresenteerd door de enige echte Gringo (vadder) en geassisteerd door DJ Tony (peejee) en onze lieve oncharmante boekjesdragers Wouter en Stien. Na al dat gezang en gefeest wilden de echte springbisten nog nen kjer under jumpkunstjes tonen an de vrouwtjes. (met succes e Mabbe en Arnedinho).

Zo weeral bedtijd voor de tito's. Want iedereen moest terug fit zijn om de volgende dag terug het fietsje te kunnen bezadelen.

Zondagmorgen: iedereen werd hilarisch gewekt door ons springkonijn (Nijntje) alias wouter die kokertjes in de slaapkamers smeed met daarin een papiertje met de boodschap: "zoek een ei". Zo gelezen zo gedaan iedereen spurte naar buiten, de een al iets rapper dan de andere maar goed. Er was maar 1 probleemke ons Nijntje had niet genoeg chocolade eieren en had er zelf nog enkele gebroed, om alsnog aan iedereen iets te geven(zo is ons konijn wel). Zo toonden Herbert en Sanderke weer hoe goed hun speurneus wel is, want als je na een kwartier nog geen ei hebt gevonden dat zo +- 2 meter van u ligt dan zijde ge wel heel goed bezig. Dit ei mochten de tito's dan bij hun ontbijt opeten, want iedereen moest sterk staan voor de grote opkuis van de lokalen. Mama's zet ze maar thuis aan het werk want ze kunnen allemaal heel goed dweilen en schuren ook al zeggen ze da ze da nie kunnen. (met wa pushen lukt alles).

Na alles proper gekuist te hebben namen we ontroerend afscheid van de weekendplaats. Toen we in Deerlijk waren viel het ons opeens in hé waar blijft ons middageten? Riep Stijntje opeens vanuit de achtergrond. Gelukkig hadden onze lieve interim kokjes al hun restjes meegegeven van de vorige 2 dagen zodat we konden brunchen op een speelplein. Geef toe koude spaghettisaus met kaas en paprika op een sneetje brood (nie da beter is e Ian). Na ons overvol en smerig in de spaghettisaus te hebben gesmeten hadden de leiders nog een spetterende verrassing in petto. Na +-15 keer raden hebben we het dan toch maar gezegd dat we gingen bowlen!! Daar bleek Sander in het begin heel sterk in te zijn, met 3 strikes op een rij, maar hij moest dan toch de duimen leggen voor de beste speler van heel Aktivo en omstreken: El Vadré. Na de fantastische onzichtbare beker te hebben uitgereikt werd het al vlug tijd om terug aan te zetten richting Wielsbeke. Gelukkig heeft peejee in Deerlijk ooit een lief gehad

en zo kent hij al de binnenbaantjes uit het hoofd en kwamen we toch nog een half uur voor de deadline aan.

Zo dit was een kort overzicht van ons topperweekend want er is nog zoveel meer gebeurd maar dat moet allemaal binnen het topperteam blijven.

Bedankt Jonas Herbert Sander Devo Ian Maarten Jelle Stijn Arne en Jordi voor het toffe weekend en we zijn der zeker van da ge allemaal klaar zult zijn voor het freaky kamp.

Peejee, Woutre, Eintje.

Op vlottentocht met de Kerels

Oké gasten vandaag est bere goe were dus wa peisde a we ne vlottentocht gaan doen. Ge verdeelt under zelf in twee ploegen en als we aan de oude leie zijn start de race door zo vlug mogelijk een vlot te bouwen en naar de overkant te peddelen en terug. er moet wel minstens 1 iemand op het vlot zitten.

Iedere ploeg krijgt: touw, 1 ton die waterdicht is, 1 ton die open is aan 1 kant, een paar planken en 4 lege bidons met lucht van 10 liter.

En aangezien er maar 1 leider in onze opblaaskano kan zal Wardje de redder van dienst zijn in het water.

Eeeeeeeennnnnnn ze waren vertrokken. De ene ploeg had de techniek van het sjourren al wat beter onder de knie dan de ander maar ja wa wil je, ik kon ook nie bij beide ploegen helpen hé. En aangezien de twee andere leiders aan het uitdokteren waren hoe ze een opblaasbootje moesten in elkaar zetten, was het bindwerk niet om naar huis te schrijven bij het andere team.

Uiteindelijk besloot de ene ploeg zijn kans te wagen in het water met onmiddellijk twee man er op. Op het eerste zicht bleef alles op zijn plaats zitten maar dan begon hun ton die aan de ene kant open was het te begeven. Wat hadden ze gedaan? Wel ze hadden de 4 lege bidons van 10 liter in de ton gestoken en wat touw aan de open kant van de ton gespannen. Maar tijdens de tewaterlating begonnen de bidons wat te veel tegen het touw te duwen en zoals je verwacht kwamen alle bidons er uit. Al vlug begon hun vlot voor de helft te zinken en was het over en out voor het eerste team.

Een beetje later wilde het andere team (dat met het mindere om niet te zeggen slechte sjourwerk) ook wel hun vlot testen.

Maar bij dit team bleef het zelfs niet op het eerste zicht drijven en al zeker niet op het tweede.

Hun vlot kantelde direct vanaf er iemand op ging zitten en tot ieders verbazing (NOT) kwam alles los door het slechte sjourwerk. => over en out.

Aangezien we niet opnieuw wilden beginnen en we Wardje, die al op het water zat met zijn kano, zagen varen besloten we met zen allen om hem dan ook maar nat te maken en hem met bootje en al in het water te laten kantelen.

Kortom een namiddag leute en misschien voor herhaling vatbaar.

Jullie leidertjes,

Wardje, Turbo en Imker

Tetraspís

Op een zekere zondagnamiddag rond een uur of twee. Iedereen present! Vol enthousiasme doen we de formatie: Samen 'EEN', 'heer Jezus..', Leve de 'ZON' weg met de 'REGEN' leve de 'ZON' kreet van de Chiro 'Hoi' kreet van de Chiro 'Hoi' samen 'Klaar'!!! Klaar om erin te vliegen. We springen op onze fiets en rijden richting Ooigem via de Leie, we houden halt aan het crossparcours. Flashbacks verschijnen in ons gezichtsveld van in den tijd dat wij daar frequent naartoe gingen. Het crossparcours is niet meer hét crossparcours van vroeger, maar er ligt nog altijd 'moze' genoeg om je eens deftig vuil te maken ☺

Het spel dan: We moesten de evenwaardige groepen (anders da ga wel nie op é...) Omdat we crossparcours begaven konden Een mooi parcours was klein beetje aan het regenen, hebben? De zwakste startten achteraan. Zoals we al dachten eerst aan met als winnaar Slos. Enkelen (Bultinck, Slos,

groep verdelen in twee komt er weer gezaag van, 'ei, toch ons toch in het we evengoed een crossen é. uitgestippeld en het was een wat moet je nog meer vooraan, de sterkste startten kwamen de sterkste toch nog Casaertje en als pechvogel Johny) hadden op het einde

moeite om hun fiets over den berg te krijgen, we zien ze nog vallen...hah! Oké, de twee groepen gemaakt. Elke ploeg had een bak met leventje, schullekes en één vlag. De bedoeling was om één iemand van de andere ploeg te tikken en schullekesgevecht (schullekes achter uw rug leggen en die van de tegenstander proberen te pakken) te doen. Bij winst van het spel kragen ze den ander zijn leventje, met dat leventje moesten

ze naar het centrale kamp mochten ze één maal met de op die dobbelsteen standen 5 'ga voort'. Zoals u al kunt bedoeling om per ploeg zoveel hebben. Het verraderlijke ploegen op het zelfde bord hadden de voorruitzende waterdicht gemaakt, jammer geen rekening mee gehouden echt beschrijfbaar is, maar telt é. Zoals eerder gezegd

komen. Per leventje dobbelsteen gooien, figuren van tetris en raden was het de mogelijk lijnen te was dat de beide speelden. Gelukkig leiders en spelbord genoeg hadden ze er dat 'nat' plastic niet het is de intentie dat had iedere ploeg ook

een vlag mee, wanneer de ene ploeg de ander zijn vlag kon pakken dan kragen ze 3 beurten om de tetrisdobbelsteen te gooien. Het was nog altijd aan het regenen, geen weer om aspí's door te jagen. Want die hadden er blijkbaar niet zoveel zin meer in. Ze zetten namelijk alles op alles om het andere team hun vlag te kunnen pakken en zetten ook alles op alles om niet tegen de andere te moet 'vechten'. Want ja, ze konden anders misschien wel vuil worden.. ☺ Het werd nog een spannende strijd om de winnende ploeg

te vinden. Ploeg A versloeg ploeg B met een laagtescore, 2-1.. We wilden nog even wachten totdat het over was met regen eer we terug richting heempie zouden fietsten, maar helaas kwam er niet direct een einde aan de regenbui. Doorweekt kwamen we toen aan het heem waar we nog even terug op krachten konden komen. En zo zat ook deze zondagnamiddag er op!

Dit was een van onze vele avonturen die we gedurende 2007 al meemaakten!!

Gegroet,
De leidertjes Fluitn en Fritz

Weekend Aspi's

Vrijdagavond 11 mei omstreeks 19u! 11 in uniform gehesen aspi's stonden met hun trekzak ongeduldig te wachten om op een onvergetelijk weekend te vertrekken. De aspi'tjes hadden geen fiets nodig, maar er stonden ook geen auto's klaar toen ze aan het heem aankwamen. Al snel rezen de eerste vragen : Gaan we te voet op weekend? Ist naar Meulebeke? De leiders waren natuurlijk zo slim geweest om in plaats van een comfortabele trekzak, een onhandige voetbalzak mee te nemen als bagage. Dit rook naar onraad bij de aspi's! Gaan jullie heel de tijd met zo een zak wandelen?

WTV Sportdag

Op zaterdag 5 mei om 8h was het terug zover, de WTV jeugdsportdag stond weer voor de deur. Na weken van intensieve training was de dag van de waarheid aangebroken. 6 kerels en 9 aspi's en 3 coaches annex leiders daagden op om de klus te klaren, de een goed uitgeslapen de ander nog in volle feeststemming van de nacht ervoor.

Na een helse rit op (bus) tine werden we via Chiro de Ginste afgezet aan de sportterreinen van Lichtervelde door De Lijn. Uiteraard werd er door de jongens van WTV-Focus een kleine verwelkomingsshow georganiseerd. Na een halfuurtje opwarming en ochtendgymnastiek bleek al vlug dat Bram Ammez een dierlijke aantrekkingskracht had, hij werd dan ook terecht de blonde god van Chiro Aktivo genoemd. Ook in diezelfde show werd de ware omvang van Neal zijn dankwaliteiten duidelijk.

Om 10h werd dan uiteindelijk het startschot gegeven voor de achtste editie van de West- vlaamse Jeugdsportdag. En meteen vlogen we erin als een bende gekken met meteen een besttijd in het zaklopen gevolgd door een vernedering van Chiro de Ginste door hun beeptest record te verbreken. Daarna liep het grondig fout bij de lattenrace en zo ging het nog een tijdje verder tot we onze specialiteit gevonden hadden, namelijk snelheidsfietsen. Na een eerste poging werd al ineens het huidige record verbrijzeld en van 227 km/h naar 248 km/h gebracht. Meteen goed voor een plaats in de finale. Want alle beste tijden/punten van de 10 competitie proeven zijn goed voor een ploeg in de finale. Helaas net niet het belgische record op die fiets verbroken van 267km/h. In de loop van de dag probeerden nog enkele opportunisten ons record te verbreken die stranden op een zucht van de 248km/h. Meteen was alle druk weg om nog meer records te breken weg.

Na een namiddagje caféspelen te doen zoals pudebakken (in een kikker zijn bek proberen te gooien) en troumadammen (grote houten schijven in een gat rollen). Ook daar kenden we onze successen met een record in het dartsen en pudebakken pikant detail we hadden ons niet aangemeld voor competitie en dus geen record.

Daarna het terug tijd om ons eigen record aan te vallen op het snelheidsfietsen en misschien wel het Belgisch record te verbreken.

Met 258 km/h verpulverden we ons eigen record maar kwamen we net iets te kort om het Belgisch te verbreken.

Om 16h werden we dan gevraagd om 4 man af te vaardigen in de (halve) finaleproef. De proef was als volgt: 3 personen moesten met 2 eieren onder de oksels zigzaggen door 4 kegels met de bal aan de voet, de vierde man moest telkens van op een bank een paar meters verder de eieren opvangen. Bedoeling was uiteraard om meest eieren te hebben op het einde. De eerste 2 uit de halve finales waren geplaatst voor de grote finale samen met de beste derde. Vanzelfsprekend waren we tweede in de halve finale en zeker van de grote finale (en prijzen). De grote finale was identiek aan de halve finale met dat verschil dat de bank verder en naders stond wat het vangen bemoeilijkte.

Na een bloedstollend spektakel eindigden we op een bevredigende derde plaats, onze beste prestatie tot nu toe. Een plaats die ons 20 cinema tickets en een sportdag aan het domein van De Gavers opleverde.

Met dank aan Bo, Fré, Jonas, Jeffrey, Tijs, Louis, Wesley, Slos, Neal, Amez, Simon, Sander, Casaert, Smeki, Bultinck, Chef coach Wardje, Mental coach Heintje en Physical coach Goempie

Aspi's serveren spaghetti!

Op Zaterdag 27 april was het weer zover. Reeds voor de 12e maal organiseerden onze aspi's en leiding de ondertussen wel bekende spaghetti avond. Plaats van het gebeuren was de sporthal te Wielsbeke. Aan het concept werd zoals gewoonlijk niets gewijzigd. Zo was er opnieuw niet enkel spaghetti, maar ook vegi-spaghetti en zelfs broodjes voor de niet pasta-eters. Ook de traditionele Italiaanse versiering bleef behouden.

Al vanaf eind maart waren we druk in de weer met het maken van reclameborden en het ronddelen van affiches. Daarna konden we beginnen met het inkopen van al onze ingrediënten en ander materiaal. Dan begonnen we aan het snijden van de groenten om dan daarna onze saus te kunnen maken. De Vrijdag zelf hadden we nog de moeilijke taak om de zaal op tijd klaar te krijgen doordat bijna iedereen nog school had: tafels en stoelen plaatsen, bar installeren, versieringen ophangen,... Maar ook dit gebeurde uiteindelijk zonder problemen. Na nog een kort woordje uitleg was het dan eindelijk zover. Onze eerste gasten arriveerden.

Het startsein van een lange, drukke maar vooral gezellige avond. De mensen werden door onze in-kostuum-gekleede obers vriendelijk bediend. Alle hongerige maagjes werden één voor één gevuld met onze versbereide spaghetti of met onze zelfgemaakte broodjes. Natuurlijk werd er niet alleen gegeten maar ook gedronken zodat de sfeer er al vroeg inzat. Nadat iedereen weg was moest er natuurlijk ook nog opgekuist worden. We waren dan ook allemaal tevreden als ook dit karweitje afgehandeld was zodat we allen nog even konden gaan nakaarten over de avond in ons heem. De 12de editie van onze spaghetti avond was opnieuw een groot succes, en daarom willen we iedereen die ons gesteund heeft bedanken! Bedankt en tot volgend jaar!

De Aspi's en de voltallige Leidingsploeg!!!

Carwash

Jaja, ook dit jaar was er weer onze reuze carwash!!

Zoals jaarlijks organiseren wij ook een carwash. Waar de leiders, met de hulp van de aspi's vele auto's wassen. Waarvoor dank aan de aspi's.

Dit jaar was de carwash op 23 juni. Van 8 uur 's morgens tot 17.00 uur 's avonds kon je met je auto, of je vrachtwagen bij ons terecht om je voertuig weer te laten blinken. Dit kon je laten doen voor slechts 6 euro voor de auto's en 10 euro voor de vrachtwagens.

Natuurlijk kon je terwijl de leidertjes en de aspi's hevig aan het werk waren, bij de bar een drankje of een snack verorberen.

Want met dit dorstige weer, kwam het bonnetje die je kreeg die inbegrepen was in de prijs, toch wel goed van pas.

Natuurlijk willen wij iedereen bedanken voor de optimale komst. Ook dit jaar was de carwash een groot succes, en wij hopen u dan ook, volgend jaar terug te zien. Tot dan

Groetjes het carwash-team.

De Kokjes

Wie zijn ze, Wat drijft ze, wat houdt hen bezig

Ook dit jaar zijn onze fantastische kokjes opnieuw van de partij. Dus ook in Neeroeteren zullen we niets tekort komen op culinair vlak. Uw zoon mag zich dus zoals ieder jaar verwachten aan enkele culinaire hoogstandjes.

Dit zijn de Chefs van dienst:

Nonkel Joris en Tante Mieke

Als ouders van twee Ex-Chiroleiders (Wimpie en Risten) weten ze hoe belangrijk een stevige maaltijd is op kamp. Ze kunnen koken als de besten, maar kunnen ook leute maken als de besten. Natuurlijk kijkt iedereen uit naar de fantastische live-performance van Joris wanneer er Spaghetti op het menu Staat. Bedankt Joris en Mieke voor jullie inzet gedurende vele jaren. Hopelijk mogen we jullie nog lang het lekkere eten maken bij ons op kamp

Tante Lutgarde (aka. Martine) en Nonkel Stefan

Ook dit kokende koppel is er weer bij, Soep maken, patatten schillen, frietjes snijden,... Kortom niets is hen te veel. Omdat Stefan zijn vrouwke te veel miste, zal hij er nu voor de volle tien dagen bij zijn, de leiders zijn gewaarschuwd.

Natuurlijk zijn ze niet alleen mee om te koken, maar ook om onze hoofleider (Mulierke), hun zoon een beetje te controleren. Chapeau voor al het werk gedurende het kamp, Hopelijk zijn jullie er de komende jaren ook weer bij.

Krist(je) en An(neke)

Dit zijn de benjamins van onze koks, maar gaan nu toch reeds voor de zevende keer mee. Ook ze zullen tien dagen vele bergen verzetten om de hongerige magen te spijzen. Ook ze hebben een connectie binnen de Chiro namelijk hun zonen Jeffrey(Kerels)en Johny(Aspi's). Ook van sfeer maken weten ze alles af, dus aan ambiance in de refter geen gebrek. Strafwel bedankt voor alle mooie momenten op kamp, hopelijk zullen er nog vele volgen.

Spijtig genoeg moeten we dit jaar afscheid nemen van ons vierde Koppel **Danny (Dani) en Kathy**. Vele jaren maakten ze het mooie weer op kamp, ook tijdens regenachtige dagen. Via deze weg willen wij jullie bedanken voor alle inzet en werk die jullie in de Chiro gestoken hebben. Hopelijk brengen jullie ons nog een bezoekje in Neeroeteren.

